

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2019r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Agnieszka Terpiłowska

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dozorcy J. K.

przy udziale dłużnika M. G.

o rozstrzygnięcie w trybie art.1046 §10 k.p.c.

na skutek zażalenia dozorcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 21 listopada 2018r., sygn. akt I Co 460/18

postanawia:

oddalić zażalenie

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 listopada 2018r., sygn. (...) Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie nakazał sprzedaż ruchomości stanowiących własność dłużnika M. G., ujętych w protokole Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie P. W. z dnia 20 listopada 2017r. sporządzonym w sprawie o sygn. akt (...) (pkt. I) oraz zasądził od dłużnika na rzecz dozorcy kwotę 167 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt. II).

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd pierwszej instancji wskazał, że w niniejszej sprawie dłużnik został wezwany do odbioru spornych ruchomości, jednakże wezwanie okazało się bezskuteczne. Tym samym zaistniały przesłanki do rozporządzenia tymi rzeczami przez Sąd w oparciu o przepis art. 1064 § 10 k.p.c. Nadto Sąd zauważył, że dozorca w żaden sposób nie wykazał, aby objęte żądaniem wniosku ruchomości nie przedstawiały żadnej wartości handlowej lub ich sprzedaż okazała się bezskuteczna, w związku z czym Sąd mógł jedynie zarządzić ich sprzedaż.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dozorca zaskarżając je w części, tj. w zakresie wskazanego w nim sposobu rozporządzania rzeczami ruchomymi. Postanowieniu temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, że wskazane we wniosku ruchomości mogą mieć jakąkolwiek wartość handlową. Wskazując na powyższe dozorca wniósł o zmianę postanowienia poprzez zezwolenie na utylizację wskazanych we wniosku ruchomości oraz wniósł o zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych. W uzasadnieniu zażalenia dozorca wskazał, że do uznania wskazanych we wniosku ruchomości jako bezwartościowych handlowo nie jest konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego, wystarczy analiza rodzaju i charakteru tych przedmiotów oraz doświadczenie życiowe.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1046 § 10 k.p.c. jeżeli na wezwanie dozorca dłużnik w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni, nie odbierze ruchomości, sąd na wniosek dozorca i po wysłuchaniu dłużnika nakaże ich sprzedaż, a jeżeli ruchomości nie przedstawiają wartości handlowej lub sprzedaż okaże się bezskuteczna, sąd wskaże inny sposób rozporządzenia rzeczą, nie wyłączając ich zniszczenia.

Należy zaznaczyć, iż we wniosku brak jest jakichkolwiek danych odnoszących się do stanu przedmiotowych ruchomości. Sąd pierwszej instancji dysponował jedynie ich spisem. Ponadto żadnych ustaleń w tym zakresie Sąd pierwszej instancji nie mógł poczynić z uwagi na brak możliwości wysłuchania dłużnika, wobec jego niestawiennictwa, pomimo prawidłowego wezwania na posiedzenie w dniu 26 listopada 2018r. Do zażalenia zostało dołączone kilka fotografii przedmiotowych ruchomości, co w dalszym ciągu nie pozwala na ocenę stanu i choćby przybliżonej wartości ruchomości. Sąd Okręgowy nie ma podstaw by czynić założenie, iż przechowywane przez dozorcę nieruchomości z całą pewnością nie przedstawiają żadnej wartości handlowej. W związku z powyższym, Sąd pierwszej instancji prawidłowo uznał, stosownie do dyspozycji wskazanego wyżej art. 1046 §10 k.p.c., że dopiero w sytuacji, gdy sprzedaż ruchomości pozostawionych przez eksmitowanego dłużnika okaże się bezskuteczna, sąd wskaże inny sposób rozporządzenia nimi.

Mając powyższe na uwadze zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

(...)